

РЕШЕНИЕ

№ 15015

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело
№ 20211110168346 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по предявен от ЗК [фирма] АД ЕИК . иск с правно основание чл.422 ГПК чл. 411 КЗ за признаване за установено по отношение на ответника Агенция [фирма], че същият дължи да заплати на ищеца сумите в размер на 163,76 лева, главница за изплатено застрахователно обезщетение по застрахователен договор № ./01.11.2017 г. за застраховка "Каско" на МПС . рег.№ ., вследствие на ПТП от 05.01.2018 г., настъпило около 20,30 часа на ул."Самоковско шосе" с посока на движение от гр.Самоков към гр.София, на 3 км. преди с Кокаляне, ведно със законна лихва от 04.06.2021 г. до изплащане на вземането, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 31733/2021 г. по описа на СРС, 29 състав.

Ищецът твърди, че е сключил договор за имуществена застраховка „Каско“ за МПС . рег.№ . със срок на действие от 01.11.2017 г. до 31.10.2018 г., полица № ./01.11.2017 г. На 05.01.2018 г. около 20,30 ч. настъпило пътно-транспортно произшествие на ул.“Самоковско шосе“, с посока на движение от гр.Самоков към гр.София, на 3 км. преди с Кокаляне, където реализирал ПТП с внезапно паднал камък на пътното платно. Според изложеното в

исковата молба ответникът Агенция [фирма] носи отговорност за причинените на автомобила вреди, тъй като процесното произшествие е настъпило на пътен участък, който следвало да бъде поддържан от него, което задължение не е било изпълнено. С регресна покана ищецът поканил ответника да му възстанови платеното обезщетение, но задължението не било изпълнено. Претендира разноски.

Ответникът Агенция [фирма] оспорва предявения иск. Не оспорва твърдението, че процесният път е от републиканската пътна мрежа и като такъв се поддържа от Агенция [фирма]. Оспорва да е настъпвало твърдяното от ищеца произшествие и механизма му. Поддържа, че доколкото ситуацията не била осъществена пред съответния полицейски служител, представеният констативен протокол за ПТП съдържа единствено твърденията на водача на МПС. Поддържа, че от исковата молба и доказателствата не може да се установи точното място на ПТП. Оспорва настъпилото ПТП да представлява покрит застрахователен риск, като поддържа, че липсват събрани доказателства за съществуващи изключения съгласно ОУ. Развити са и подробни съображения за предпоставките, при които се ангажира отговорността на възложителя по чл.49 ЗЗД, като се акцентира върху случаите, в които претенцията е основана на бездействие. С оглед на това се иска съдът да отхвърли предявения иск, като присъди на ответника направените от него разноски по делото.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

За ангажирането на отговорността на ответника по предявения иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 411 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване наличие на застрахователно правоотношение между него и увреденото лице по договор за имуществена застраховка на процесния автомобил към датата на събитието; настъпване на застрахователно събитие по договора за имуществена застраховка - настъпването на пътно-транспортното произшествие и неговия механизъм, както и че същото представлява покрит застрахователен риск съгласно договора; причинените вреди и техния размер; причинна връзка между произшествието и вредите; заплащането на

застрахователно обезщетение и неговия размер; обстоятелството, че произшествието е настъпило на път, за поддръжката на който е задължен ответникът, противоправно поведение – действие или бездействие на служители на ответника или на лице, на което е възложена работа, по отношение на увредения-застрахован при причиняване на застрахователното събитие, намиращо се в причинна връзка с вредоносния резултат. Вината се предполага на основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответника при условията на обратно пълно доказване.

В тежест на ответника е да докаже всички факти, на които основава своите искания или възражения, както и плащане.

По делото не е спорно, а и се установява от представените писмени доказателства – разписка от 10.01.2018 г. /л. 28 от делото/, че от ищцовото дружество е било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 156,32 лв. на собственика А. В. Б., представляваща стойността на щетите на МПС.

Представена е застрахователна полица № ./26.10.2017г. по имуществена застраховка „Каско на МПС“, заедно с Общите условия.

От представените Общи условия, приложими към настоящия случай, се установява, че клаузата "Клауза 1 – всички рискове" включва покрити рискове, причинени от пътно-транспортно произшествие – т. 1.3 от Глава четиринадесета "Определения", съгласно която ПТП е внезапно сблъскване на МПС с друго МПС и/или с други подвижни и неподвижни обекти, в т.ч. животни по време на движение на управляваното МПС по обществената пътна мрежа.

На следващо място въпросът за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието, се изяснява от приетото писмено доказателство – протокол за ПТП № 1701981 от 05.01.2018 г. по образец в Приложение № 2 към Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (загл. изм. – ДВ, бр. 19 от 2017 г.), съставен от Момчил Желев, на длъжност мл. автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“. Видно от протокола, местопроизшествието е било посетено на място, поради което така представеният протокол е съставен от длъжностно лице в рамките на

неговите правомощия и представлява по своята същност официален удостоверителен документ относно направените от длъжностното лице констатации. В частност от така представения протокол се установява, че на 05.01.2018 г. около 21. 35 ч. лек автомобил ., рег.№ . се движи по ул."Самоковско шосе" с посока на движение от гр.Самоков към гр.София и в района на на 3 км. преди с Кокаляне, внезапно паднал камък на пътното платно, вследствие на което се реализирало ПТП.

Извършена е съдебна поръчка по описа на РС-Самоков по гр. д. № 809/2022 г. за разпит на свидетеля А. В. Б.. Механизмът на ПТП се потвърждава и от проведения по делегация разпит. Свидетелят посочва, че на 05.01.2018 г., пътувайки към гр. София, изненадващо е паднал камък – скала от лявата му страна, като поради невъзможност да го избегне, преминал през него, вследствие на което се счупил картерът на колата и цялото масло изтекло. Свидетелят се свързал със застрахователя си, както и с полицията, като на място пристигнали служители, които съставили протокол за ПТП. Свидетелят информира, че дупката на счупения картер била с диаметър около 3 см, видима, с неправилна форма. Съгласно показанията на свидетеля, участъкът не е бил обозначен, нито обезопасен, водачът се движил със скорост от 60 км/ч., при ограничение 90 км/ч. Твърди, че камъкът е бил с размери на футболна топка, с неправилна форма, находящ се в средата на платното на водача, не е била налице възможност да се избегне. Свидетелят потвърждава, че подписът на предявения му протокол за ПТП е негов, както и че схемата в протокола отразява мястото на камъка и механизма на ПТП. Твърди, че полицейските служители са видели камъка и съответно този, който е изготвил протокола, е начертал схемата на ПТП и на удара. Свидетелят сочи, че е бил подложен на тест за употреба на алкохол, като не е било констатирано наличието на такъв. Съгласно показанията на Б., към момента на настъпване на ПТП е било тъмно, видимостта е била слаба, имало е и мъгла, нямало е други МПС-та в близост. Свидетелят твърди, че е възприел камъка, опитал се е да намали и да спре, като в момента на спиране е настъпил и ударът.

С оглед гореизложеното съдът намира наличието и механизма на ПТП за безспорно установени по делото.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно

заключение по допуснатата САТЕ, както и свидетелските показания, които са последователни, логични и непротиворечиви. Според заключението на вещото лице, при анализ на механизма на произшествието и съпоставка на щетите с протокола за ПТП и описа на застрахователя от техническа гледна точка следва извод, че щетите по лек автомобил ., рег. № . са вследствие реализираното ПТП на 05.01.2018 г., като стойността на същите, определена по средни пазарни цени, съгласно описа на застрахователя възлиза на 310,87 лв. с вкл. ДДС. В същото време ответникът не установява различен механизъм на произшествието, който да се намира в причинно - следствена връзка с настъпилото ПТП и да е допринесло за настъпване на вредоносния резултат, а това са все обстоятелства, които той трябва да установи при условията на пълно и главно доказване. Въпреки посоченото от вещото лице в открито съдебно заседание на 13.04.2022 г., че е възможно процесните щети да се получат и при друг механизъм, това не разколебава извода на съда за установената причинно-следствена връзка. Същият следва и от анализа на депозираните свидетелски показания, които изцяло кореспондират със заключението на САТЕ, което е ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото.

След извършеното от застрахователя плащане и на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение. Следователно е налице основание за възникване на регресното право. Обемът на суброгационното право включва, както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978 г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило /неподдържане на пътя в изправност/ и вредата не следва от обективното качество на вещта.

От представеното и неоспорено писмо от 31.07.2020 г. от Агенция [фирма] /л. 30 от делото/, се установява, че пътен участък на бул. „Самоковско шосе“ на 3 км преди с. Кокаляне, се стопанисва от ответника. Освен това, разпоредбата на чл. 8, ал. 2 Закона за пътищата регламентира собствеността върху републиканските пътища, като за титуляр на правото на собственост върху същите е определена Държавата. На основание чл. 30 и сл. от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на

републиканските пътища се осъществяват от Агенция [фирма]. Следователно Агенция [фирма] като собственик на републиканските пътища и задължено във връзка с поддръжката им лице се явява пасивно легитимирана по искове за вреди, причинени от небезопасни препятствия по пътната настилка. Не се установява наличие на съоръжения или предупредителни знаци, които да обосноват предположение за положена дължима грижа от страна на ответника, респ. за предвидимост на подобни опасности за водачите на МПС. Камъкът, който се е свлякъл на пътното платно, представлява "препятствие на пътя" по смисъла на параграф 1, т. 19 ППЗДвП, тъй като нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност за движението.

Доколкото не се твърди, а и не се установи, че участъкът е бил безопасен с нарочен пътен знак, който да указва на водачите да продължат движението си с повишено внимание /аргумент от чл. 52, ал. 1 ППЗДвП/, а и да е имало каквато и да е друга указателна табела или сигнализация, ответникът не е изпълнил задълженията си по чл.30 ЗП и чл.13 ЗДвП. Налице е бездействие на служителите на ответната агенция, натоварени със задължението да сигнализират препятствията по пътя и да ги отстраняват, с което да обезпечават безопасността на движението, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД, ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

По делото не се установи поведение на водача на процесното МПС, което да нарушава правилата за движение по пътищата и това да е довело до настъпване на ПТП. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на МПС не се включва изискване за знание за неравностите по пътя или презумиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана част от пътя, по който съществува възможност за свличане на камъни не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Ето защо и съдът приема, че единствена причина за настъпилото ПТП с материални увреждания по автомобила, е състоянието на пътя.

При установяване на горното, със заплащането от страна на ищеца на посочените в исковата молба суми и при съобразяване диспозитивното

начало, в полза на същия е възникнала регресна претенция за сумата от 163,76 лв. застрахователно обезщетение, от които 153,76 лв. изплатено застрахователно обезщетение и 10 лв. ликвидационни разноси по щета № ., ведно със законната лихва от 04.06.2021 г. до окончателното изплащане, поради което предявеният иск се явява изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноси в заповедното и исковото производство.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Агенция [фирма] дължи на ЗК [фирма] АД направените съдебни разноси в исковото производство в размер на общо 435 лева за платена държавна такса, депозит за вещо лице, депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК в минимален размер.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество и сторените съдебни разноси в производството по ч. гр. д. № 31733/2021 г. по описа на СРС, 29 състав, в размер на 75 лева за платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 411 КЗ, вр. с чл. 49 ЗЗД, че Агенция [фирма], ЕИК ., със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. ., **ДЪЛЖИ** на ЗК [фирма] АД ЕИК ., със седалище и адрес на управление: бул. . № ., сумата от **163,76 лева**, представляваща регресна претенция по застраховка "Каско" по полица № . за щети по лек автомобил . рег. № ., вследствие на настъпило на 05.01.2018 г. ПТП на ул."Самоковско шосе" с посока на движение от гр.Самоков към гр.София, на 3 км. преди с. Кокаляне, ведно със законна лихва от 04.06.2021 г. до изплащане на вземането, за която е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 31733/2021 г. по описа на СРС, 29 състав.

ОСЪЖДА Агенция [фирма], ЕИК ., със седалище и адрес на управление – гр. София, бул. ., **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗК [фирма] АД ЕИК ., със седалище и адрес на управление: бул. . № ., сумата **435 лева** – съдебни разноси за исковото производство, както и сумата **75 лева** – съдебни разноси, сторени в производството по ч. гр. д. № 31733/2021 г. по описа на СРС, 29 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____